

er indført i Lovforslaget med Hensyn til Afgiftens Fastsættelse paa Grundlag af periodiske Vurderinger.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Mads Jensen) nævnede den Pris, som er fastsat paa Bygninger i Lovforslagets § 6, eller med andre Ord det Laan, som fra Statens Side kan ydes til Anskaffelse af Bygninger paa de Jordlodder, som Lovforslaget omfatter, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at den Sum, som dær staaer nævnt, nemlig 4 550 Kr., ikke alene i Øjeblikket er utilstrækkelig, men at den ogsaa under andre Forhold vil være utilstrækkelig til, at der kan opføres forsvarlige Bygninger paa Jordlodderne. Jeg vil derfor ogsaa i det Udvalg, som bliver nedsat om Sagen, gerne være med til at støtte den Tanke, at man sætter denne Sum noget op.

Jeg skal ellers i det hele taget ikke komme ind paa Omtale af Enkeltheder i Lovforslaget, men jeg vil gerne til Slut pege paa, at fra mit Partis Side har man altid set saaledes paa Forholdene, at man helst maa støtte Bestræbelser i Retning af at udvide Adgangen til Erhvervsmuligheder i størst mulig Grad i Stedet for at yde Understøttelse, fordi det er langt sundere, og fordi Selvhævdelse bedre gennemføres paa denne Maade end ved, at der ydes Hjælp i Form af Understøttelse. Det har glædet mig overordentligt, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Mads Jensen) for et Øjeblik siden ogsaa gav denne Tanke sin Tilslutning. Jeg skal med disse faa Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Det viser sig nu under denne Forhandling, at det Spørgsmaal, som deler dette høje Ting, er det samme, som delte Medlemmerne i Folketinget, og det er ikke underligt, at man fæster sig ved dette Punkt, for det er jo derom, det hele drejer sig. Som jeg sagde nede i Folketinget, interesserer det mig slet ikke, om man vedtager et Lovforslag, som følger det Mindretal i Landbokommissionen, der har indstillet et Lovforslag omtrent som det foreliggende. Thi enten man lader Pengene staa i Jorden eller udbetaler dem; har det ikke nogen stor Interesse for mig. Det, der har Interesse for mig, er, om man kan gaa ind paa det Princip, der ligger i dette Lovforslag, at man for en Gangs Skyld bliver enig om at beskære den Konjunkturgevinst, som de nuværende Jordejere indtil Dato har taget.

Spørgsmaalet er, om man kan gaa ind paa den Tankegang, at man virkelig kan drive Jordbrug her i Landet ogsaa uden at have den Fordel at tage det Moment med, som er Spekulationen i Jordens Stigning. Jeg ved godt, at mange lægger saa stor Vægt paa det, det er jeg blevet gjort opmærksom paa ved saa mange Lejligheder ude i Landet, naar jeg har omtalt disse Forhold. Jeg er jo selv Jordejer, og jeg kan ikke se, at det i nogen Grad vilde paavirke min Virksomhed som Landmand; naar jeg blot kan faa Lov til at faa et passende Udbytte af det Arbejde, jeg lægger i Jorden, mener jeg godt, at jeg kan se bort fra Konjunkturstigningen. Det er netop dær, Møningerne i Øjeblikket staaer delte, om man i Øjeblikket er kommet saa langt, at man kan tænke sig ligesom at begynde paa at foretage et Sporskifte. Det skal indrømmes, at dette Lovforslag hviler paa et Grundlag, hvorpaa ikke noget tidligere Lovforslag har hvilet. Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) sagde, at det var noget nyt. Det eneste, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) var imod i Lovforslaget, var disse periodiske Vurderinger. Ja, det er jo ogsaa det, der har delt allermost baade i Folketinget og her i Tinget. De andre Ting er vi alle sammen enige om. Ganske vist gjorde det 5te tingvalgte Medlem (Døcker) opmærksom paa, at han syntes, at Udtrykket om, „hvad en forstandig Køber vilde give for Jorden“, skulde rettes. Vi er dog alle enige om, hvad der menes dermed, og kan man finde en bedre Form, skal jeg ikke have noget derimod. Vi er enige om, at Renten skal være bevægelig. Vi er i det hele taget enige om alt paa dette ene Punkt nær. Det skal dog indrømmes, at det er et meget vigtigt Punkt. Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds gjorde opmærksom paa, som han ogsaa har gjort det i sin Betænkning i Landbokommissionen, at han var imod, at Staten paa den Maade ligesom fik en vis Omsorg for Beboerne. Ja, det er vi jo ikke saa ukendte med i det hele taget nu om Dage, at Staten har en vis Omsorg for sine Borgere. Men paa dette Omraade mente det ærede Medlem, at det vil være unødigt, og han vil ikke gaa med dertil. Jeg ser helt anderledes paa det, jeg ser saaledes paa det, at naar Staten i Øjeblikket har Jord i sit Eje, maa — under de nuværende Forhold — lige saa vel Staten som den private Mand have Lov til at sige: Se saa, driv den Jord, hvem der har Lyst til det, men Fordelen ved, at Jorden stiger paa en eller anden Maade, tager jeg som Ejer. Og der er den Forskel